

UNIUNEA NAȚIONALĂ A BAROURILOR DIN ROMÂNIA
EXAMENUL DE DOBÂNDIRE A TITLULUI PROFESIONAL DE AVOCAT DEFINITIV
SESIUNEA NOIEMBRIE 2010
MATERIA: Organizarea și exercitarea profesiei de avocat. Statutul profesional al avocatului

ORGANIZAREA SI EXERCITAREA PROFESIEI DE AVOCAT. STATUTUL PROFESIONAL AL AVOCATULUI

BAREM DE EVALUARE ȘI NOTARE

Speta nr. 1

1). *Calificarea cauzei de către Curtea de Apel ca fiind un dosar de fond (încheierea de ședință din data de 12.09.2006), prin raportare la dispozițiile art. 72 alin. (4) din Legea nr. 51/1995 pentru organizarea și exercitarea profesiei de avocat republicată, cu modificările și completările ulterioare.*

Dosarul a fost corect calificat ca fiind unul de fond, având în vedere că instanța judecătorească nu este investită să judece un recurs în accepția art. 299 și urm. din Codul de procedură civilă. Legiuitorul a recunoscut avocatului nemulțumit de hotărârea dată în contestație de Comisia Centrală de Disciplină (conform art. 260 lit. b din Statutul profesiei de avocat) posibilitatea de a se adresa unei instanței judecătorești – Curtea de Apel București, Secția a VIII-a de contencios administrativ și fiscal –, a cărei hotărâre este definitivă și irevocabilă. **(0,3 p.)**

2). *Excepția lipsei calității procesuale active a Baroului A. de a declara recurs (contestație) împotriva deciziei Comisiei de disciplină a Baroului, față de dispozițiile art. 73 alin. (3) din Legea nr. 51/1995 pentru organizarea și exercitarea profesiei de avocat republicată, cu modificările și completările ulterioare, coroborat cu art. 72 alin. (2) lit. b) din aceeași lege și cu art. 260 lit. b) din Statutul profesiei de avocat. Conform art. 73 alin. (3) din Legea nr. 51/1995, împotriva deciziei disciplinare pot declara recurs persoana interesată, decanul baroului și președintele uniunii, în termen de 15 zile de la comunicare. Din analiza dosarelor în care s-au pronunțat actele administrativ-jurisdicționale atacate rezultă dacă, în ceea ce privește Baroul A., recursul a fost ori nu declarat și semnat de către Decanul acestui Barou, cu observarea dispozițiilor art. 55 alin. (2), (3) și (4) din Legea nr. 51/1995. **(0,3 p.)***

3). *Excepția inadmisibilității recursului declarat de avocatul X. față de dispozițiile art. 5 alin. (2) din Legea nr. 554/2004 a contenciosului administrativ și față de dispozițiile Legii nr. 51/1995.*

Excepția trebuie respinsă, cu motivarea că alin. (2) al art. 5 din Legea nr. 554/2004 (text ce nu reglementează o excepție de la controlul instanțelor judecătorești, ci doar un fine de neprimire pentru instanțele de contencios administrativ) se referă la actele administrative pentru modificarea sau desființarea cărora se prevede, prin lege organică, o altă procedură *judiciară*. Or, procedura reglementată de Legea nr. 51/1995 și de Statutul profesiei de avocat în materia răspunderii disciplinare nu este o procedură *judiciară*. Mai mult, însăși Legea nr. 51/1995, la care a făcut trimitere autorul excepției stabilește expres posibilitatea părții interesate de a formula recurs la secția de contencios a Curții de Apel București. **(0,3 p.)**

4). *Excepția autorității de lucru judecat invocată de U.N.B.R. prin întâmpinare.*

Art. 272 alin. (1) din Statutul profesiei de avocat prevede că decizia disciplinară rămasă definitivă are autoritate de lucru judecat față de părți și de organele profesiei. Această reglementare nu poate fi însă aplicabilă în cauză, având în vedere că demersul avocatului X. a fost întemeiat în drept pe dispozițiile art. 72 alin. (4) din Legea nr. 51/1995, precum și pe dispozițiile Codului de procedură civilă. Așa fiind, nu se verifică în speță ipoteza

reglementată de art. 1201 din Codul civil, potrivit căruia avem lucru judecat atunci când a doua cerere în judecată are același obiect, este întemeiată pe aceeași cauză și este între aceleași părți. **(0,3 p.)**

5). Problema nulității deciziei nr. 1/20.03.2005 pe motiv că a fost semnată de un singur judecător (președintele comisiei), care deși a arătat că ceilalți patru membri s-au aflat în imposibilitate de a semna, nu a prezentat motivul pentru care ar fi subzistat această imposibilitate.

Având în vedere că, potrivit art. 72 alin. (5) din Legea nr. 51/1995 coroborat cu art. 274 alin. (1) din Statutul profesiei de avocat, dispozițiile privind procedura judecării acțiunilor disciplinare se completează cu prevederile Codului de procedură civilă, se aplică ar. 261 alin. (2) din acest cod, text care nu prevede expres sancțiunea nulității dacă nu s-a menționat motivul imposibilității de a semna hotărârea. În speță nu s-a ridicat problema nesemnării minutei de către toți membrii comisiei de disciplină, realitate care, într-adevăr, ar fi atras sancțiunea nulității conform art. 258 alin. (1) din Codul de procedură civilă. **(0,3p.)**

6). Problema pretensei încălcării a dispozițiilor art. 72 alin. (2) lit. b) din Legea nr. 51/1995, motivat de faptul că ședințele de judecată s-ar fi desfășurat în 2, respectiv 3 membri.

Faptul că la unele dintre termene, la care s-a amânat cauza, completul nu a fost constituit din 5 membri nu este motiv de nulitate, fiind necesar ca, la judecata recursului (contestației), completul să fie constituit conform prevederilor art. 72 alin. (2) lit. b) din Legea nr. 51/1995, conform reglementării aplicabile la nivelul instanțelor judecătorești, prin efectul alin. (5) al aceluiași articol coroborat cu art. 274 alin. (1) din Statutul profesiei de avocat. **(0,3p.)**

7). Pe fondul cauzei

Curtea de Apel ar fi trebuit să rețină că, din considerentele deciziei disciplinare nr. 1/20.03.2005 a Comisiei Centrale de Disciplină nu rezultă care au fost motivele care au format convingerea instanței superioare de disciplină în sensul că faptele reținute în sarcina avocatului X. reprezintă abateri disciplinare de o asemenea gravitate încât să ducă la aplicarea sancțiunii celei mai grave – excluderea din profesie –, și nici dacă au fost îndeplinite condițiile prevăzute în Legea nr. 51/1995 și în Statutul profesiei de avocat, pentru aplicarea unei asemenea sancțiuni.

De asemenea, Curtea de Apel ar fi trebuit să constate că nu s-a motivat de ce individualizarea sancțiunii efectuată de comisia de disciplină a Baroului A. este greșită, impunându-se o sancțiune mai aspră, și nici nu s-a făcut o analiză a probatoriului administrat și a declarațiilor din dosar din care să rezulte că sancțiunea aplicată de prima instanță disciplinară este greșită sub aspectul individualizării sancțiunii.

Comisia de disciplină a Baroului A. a reținut în circumstanțiere faptul că avocatul X. nu a mai fost cercetat disciplinar. Or, instanța superioară de disciplină nu a motivat de ce această împrejurare este insuficientă pentru a se menține sancțiunea aplicată inițial de către prima instanță disciplinară.

Curtea de Apel ar fi trebuit să rețină că instanța superioară de disciplină nu a avut în vedere, la individualizarea sancțiunii, că faptele reținute, recunoscute de avocatul X., nu au făcut anterior cercetării disciplinare obiectul anchetei penale, nici în ceea ce privește șantajul, nici referitor la preconstituirea de probe, și nici motivul primei instanțe disciplinare ce viza faptul că acesta se confruntă pentru prima dată cu răspunderea disciplinară.

Față de aceste considerente, Curtea de Apel trebuia să admită în parte acțiunea, să anuleze decizia disciplinară nr. 1/20.03.2005 a Comisiei Centrale de Disciplină și să mențină Hotărârea nr. 5/10.01.2005 a Comisiei de disciplină de pe lângă Baroul A. **(1,2p.)**

Speța nr. 2

1). Sarcina de a se pronunța asupra legalității (nu și a temeiniciei) înregistrării unui contract de salarizare în interiorul profesiei revine decanului baroului care trebuie să avizeze respectivul contract și Consiliului Baroului în cazul în care decanul nu avizează înregistrarea acestuia, iar cel interesat face contestație. **(0,3 p.)**

2). Decanul se pronunță asupra legalității contractului de salarizare în interiorul profesiei, nu și asupra temeiniciei acesteia, prin avizul favorabil pe care îl dă pe exemplarul înregistrat la Barou, conform anexei "X" la Statutul profesiei de avocat. Dacă avizul este nefavorabil va emite o decizie de respingere a înregistrării contractului de

salarizare în interiorul profesiei, conform art. 74 alin. 2 din Legea nr. 51/1995 care poate fi atacată la Consiliul Baroului conform art. 56 din aceeași lege. **(0,3 p.)**

3). Contestația urmează a fi soluționată întrucât nici Legea nr. 51/1995 nici Statutul profesiei de avocat nu prevăd un termen în care aceasta să fie depusă la Consiliul Baroului. **(0,3 p.)**

4). Spre a fi suspendat din exercițiul profesiei pentru neplata taxelor și contribuțiilor către Barou și către Consiliul U.N.B.R., un avocat trebuie să nu fi plătit aceste taxe și contribuții timp de trei luni de la scadență și să fi fost avertizat despre neplata, iar respectivul avocat să nu se fi conformat obligației, așa cum prevăd dispozițiile art. 52 lit. m) din Legea nr. 51/1995. **(0,4 p.)**

5). Nu, pentru că un astfel de contract nu intra sub incidența prevederilor din legislația muncii. **(0,3 p.)**

6). Nu, pentru că în esență contractul individual de muncă presupune raporturi de subordonare între salariat și angajator, pe când contractul de salarizare în interiorul profesiei presupune egalitatea juridică a părților contractante. **(0,4 p.)**

7). Coexistența în timp a contractului de salarizare cu contractul de colaborare încheiat între aceleași părți se rezolvă în felul următor:

- contractul de salarizare va fi considerat valabil cu efect retroactiv de la data înregistrării lui la barou și până la momentul încheierii între aceleași părți a unui contract de colaborare;
- de la momentul înregistrării contractului de colaborare la barou, acestuia i se va da prioritate și va fi considerat singurul care reglementează raporturile dintre părțile semnate întrucât trebuie să se acorde prioritate voinței juridice a părților chiar dacă între timp, cu efect retroactiv, contractul de salarizare în interiorul profesiei a fost considerat ca fiind valabil înregistrat la Baroul X. **(0,7 p.)**

8). Da, avocatul AA va avea calitatea de a introduce contestație întrucât era direct interesat în înregistrarea contractului de salarizare în interiorul profesiei la barou, el fiind beneficiarul activității salarizate prestate de avocatul stagiar BB. **(0,3 p.)**

3. Speta nr. 3

Varianta a) este cea corectă, fiind aplicabil art. 28 alin. (2) din Legea nr. 51/1995 pentru organizarea și exercitarea profesiei de avocat republicată, cu modificările și completările ulterioare coroborat cu art. 152 alin. (2) din Statutul profesiei de avocat. Încetarea contractului de asistență juridică prin renunțarea unilaterală a clientului sau a avocatului nu exonerează pe client de plata onorariului convenit pentru serviciile prestate, precum și pentru acoperirea cheltuielilor efectuate de avocat în interesul clientului. **(1p)**

Tratarea cauzelor și formalităților privind încetarea contractului de asistență juridică **(2p)**